

Marioara. Și ce ai să faci tu la școală?
Tudorel. La școală învăț o mulțime de lucruri frumoase. Învățătorul ne învață să citim, să scriem și să socotim.

Marioara. Dacă este așa, voi să vii și eu cu tine.

Tudorel. Tu ești prea mică acum. Când te vei face mai mare, te voi lua și pe tine.

Marioara. Dacă este așa, când te vei întoarce să'mi spui și mie, ce vei învăța la școală!

TUĐOREL ȘI MARIOARA. (Narațiune).

Intr'o zi frumoasă de primăvară, doi copii, anume Tudorel și Marioara, se jucau prin curte. Tudorel era de șapte ani, iar Marioara de cinci. Ei aveau o minge, pe care o aruncau în sus, întrecându-se care s'o prindă mai întâiu. Tudorel prinzând'o, începu să fugă cu ea prin curte. Marioara alergă după el, cerând să i-o dea ca s'o arunce și dânsa. Dar deodată s'aude un clopoțel de la școala din apropiere. Atunci Tudorel îngrijat aleargă numai de cât în casă, își ia ghiozdanul și vine iute la Marioara ca să-și ia ziua bună de la dânsa. Această îl întreabă tristă, că unde se duce și de ce nu mai vrea să se joace cu dânsa, nu cumva s'a supărat. Tudorel însă, care era școlar, îi spuse, că clopoțelul de la școală a sunat și că trebuie să plece numai de cât, dacă nu vrea să lipsiască de la școală. Marioara îl întreabă cu lacrimile în ochi, că ce are să facă el la școală, de se grăbește așa de tare. După ce i-a spus, că acolo are să învețe carte, îl rugă să o ia și pe dânsa. Dar frate său îi respunse, că n'o poate lua, fiind prea mică încă. După ce va crește mai mare, o va lua de bună seamă. Așa mica lui soră se învoi, ca să rămână a casă, iar Tudorel îi făgădui, că o să-i spună tot, ce va învăța astăzi la școală.